

Chariots of Fire - Vangelis

Ο **Βαγγέλης Παπαθανασίου** (Ευάγγελος Οδυσσέας Παπαθανασίου, Αγριά Μαγνησίας, 29 Μαρτίου 1943 - 17 Μαΐου 2022) ήταν Έλληνας μουσικός διεθνούς φήμης, γνωστός διεθνώς ως **Vangelis**.

Έχει επηρεάσει την ανάπτυξη διαφορετικών μουσικών ειδών, ενώ θεωρείται πρωτεργάτης του ηλεκτρονικού ήχου.

Είναι βραβευμένος με Όσκαρ για την μουσική στην ταινία *Οι Δρόμοι της Φωτιάς* το 1982. Επίσης έχει επενδύσει μουσικά πλήθος άλλων κινηματογραφικών ταινιών όπως: *Blade Runner*, *1492: Χριστόφορος Κολόμβος*, *Αλέξανδρος*, *Ελ Γκρέκο* κ.α. Είχι συνεργαστεί με τον Ντέμη Ρούσο, την Ειρήνη Παππά, και τον Γιον Άντερσον.

Το 1997 σκηνοθέτησε την τελετή έναρξης του 6ου Παγκόσμιου Πρωταθλήματος Ανοιχτού Στίβου της **IAAF** που πραγματοποιήθηκε στο Παναθηναϊκό Στάδιο της Αθήνας,

Το έργο του *Μυθωδία* επελέγη από τη ΝΑΣΑ ως η επίσημη μουσική για την αποστολή της: *2001 Οδύσσεια στον Άρη*, ενώ το 2002 δημιούργησε την επίσημη μουσική για το Παγκόσμιο Κύπελλο Ποδοσφαίρου 2002 στις χώρες Κορέα - Ιαπωνία.

Και αφού φτάσατε μέχρι εδώ, σας αξίζει να σας αφιερώσουμε το καλύτερο κατά την γνώμη μας κομμάτι του Βαγγέλη Παπαθανασίου.

Ο Χορός της Φωτιάς - Ωδές 1980

Ο Χορός της Φωτιάς βασίζεται στον Πυρρίχιο και είναι συνδυασμός ηλεκτρονικής μουσικής και αρχαίας ελληνικής μουσικής.

Ο Πυρρίχιος είναι ο αρχαιότερος ελληνικός πολεμικός χορός.

Οι χορευτές χόρευαν κρατώντας ασπίδα και δόρυ και φορώντας περικεφαλαία. Για τη δημιουργία του υπάρχουν τρεις μυθικές εκδοχές:

1. Κατά τη διάρκεια της βασιλείας του Κρόνου, πριν τις Τιτανομαχίες και ενώ ο Ζευς ήταν ακόμα βρέφος, οι Κουρήτες χόρευαν τον πυρρίχιο γύρω του κάνοντας δυνατό θόρυβο με τα όπλα και τις ασπίδες τους για να μην ακούσει ο παιδοκτόνος Κρόνος το κλάμα του.
2. Στην πολιορκία της Τροίας, ο Αχιλλέας, πριν κάψει το νεκρό του Πατρόκλου, χόρεψε τον Πυρρίχιο πάνω στην πλατφόρμα των καυσόξυλων πριν παραδώσει τον Πάτροκλο στη νεκρική πυρά (πυρά - Πυρρίχιος).
3. Ο Πύρρος (γιος του Αχιλλέα) κάτω από τα τείχη της Τροίας, χόρεψε σε αυτό τον ρυθμό, από τη χαρά του για το θάνατο του Ευρύπυλου (Πύρρος - Πυρρίχιος).

Όποια και αν ήταν η μυθική «καταγωγή» του Πυρρίχιου, το σίγουρο είναι ότι τον χόρευαν από τον Εύξεινο Πόντο μέχρι την Κύπρο και την Κρήτη, ενώ οι Σπαρτιάτες τον θεωρούσαν ένα είδος

πολεμικής προπόνησης και τον μάθαιναν από μικρά παιδιά. Για τον Πυρρίχιο βρίσκουμε αναφορές στον Όμηρο και τον Ξενοφώντα. Ο δεύτερος δε, κάνει λόγο και για μια άλλη, πιο «ελαφριά» ή «εκφυλισμένη» εκδοχή του Πυρρίχιου, την «πύρριχη». Αυτή η νεότερη εκδοχή του χορού υποβιβάζεται σε χορό συμποσίων, δε χορεύεται από ομάδες πολεμιστών χωρισμένους σε αμυνόμενους και επιτιθέμενους αλλά από μία ομάδα χορευτών (ανδρών και γυναικών) σε κύκλο. Ο "Επικρίδιος" και ο "Ορσίτης" ήταν άλλα δύο διαδεδομένα είδη πυρρίχιου χορού κατά την αρχαιότητα.

Στις μέρες μας, τον Πυρρίχιο έχουν διασώσει οι Πόντιοι, σε μία μορφή που πλησιάζει την πύρριχη, χωρίς οπλισμό, με άνδρες και γυναίκες, αλλά αντί οι χορευτές να σχηματίζουν κύκλο, σχηματίζουν ευθεία γραμμή.

Σαν σήμερα όμως γεννήθηκε και ο **Κώστας Βίρβος** (Τρίκαλα Θεσσαλίας, 29 Μαρτίου 1926 - Παλαιό Φάληρο, 6 Αυγούστου 2015). Ο Κώστας Βίρβος είναι ένας από τους σημαντικότερους στιχουργούς εκατοντάδων τραγουδιών τα οποία έμειναν διαχρονικά, μελοποιήθηκαν από τους σπουδαιότερους συνθέτες στο Ελληνικό τραγούδι. Το έργο του καλύπτει μια μεγάλη γκάμα τραγουδιών από το Ρεμπέτικο, Λαϊκό και Έντεχνο, ενώ ασχολήθηκε και με το Παραδοσιακό.

Ο πατέρας του, πλούσιος έμπορος, τον στέλνει στην Αναργύρειο και Κοργιαλένιο Σχολή Σπετσών. Τελειώνοντας το γυμνάσιο το 1943 κατεβαίνει στην Αθήνα και φοιτά στην Πάντειο. Ο ίδιος σύμφωνα με διηγήσεις του έγραφε στιχάκια από νωρίς, αλλά ήθελε να γίνει σκηνοθέτης μιας και του άρεσε ιδιαίτερα το θέατρο. Στην Ναζιστική Κατοχή βρίσκεται πρωτοετής φοιτητής της Παντείου στην Αθήνα. Το 1943 περνάει στις γραμμές της Εθνικής Αντίστασης ως μέλος του ΕΑΜ. Το Μάρτη του '44 συλλαμβάνεται και βασανίζεται, γιατί έγραφε συνθήματα στους τοίχους για την τότε κυβέρνηση του βουνού. Ο πατέρας του με 800 χρυσές λίρες τον απελευθερώνει και έπειτα φεύγει για το βουνό, όπου εκεί συναντά και τον Άρη Βελουχιώτη.

Εργάστηκε ως δημόσιος υπάλληλος στο Υπουργείο Οικονομικών απ' το 1954 έως το 1985 απ' όπου συνταξιοδοτήθηκε με τον βαθμό του Διευθυντή.

Η κόρη του Μαρία Βίρβου είναι καθηγήτρια του Πανεπιστημίου Πειραιώς και έχει συγγράψει την βιογραφία του με τίτλο "Κώστας Βίρβος- Εγώ δεν ζω γονατιστός" που έχει εκδοθεί από τις εκδόσεις Παπαζήση. Το βιβλίο της βιογραφίας 730 σελίδων, αναφέρεται λεπτομερώς στη ζωή και το έργο του λαϊκού ποιητή Κώστα Βίρβου, του οποίου τα ποιήματα έχουν μελοποιηθεί κατά το μεγαλύτερο μέρος τους από το σύνολο σχεδόν των μεγαλύτερων συνθετών του 20ου αιώνα.

Ο Μίκης Θεοδωράκης είχε πει: «Ο Βίρβος είναι ένα από τα μεγάλα κλαριά επάνω στο δέντρο της Ελληνικής μουσικής. Είναι ο λαϊκός ποιητής που έγραψε χιλιάδες τραγούδια. Πολλοί από μας και από σας δεν θα ξέρετε ότι τα τραγούδια που έχετε αγαπήσει και τραγουδήσει και με τα οποία έχετε συγκινηθεί, έχετε κλάψει, έχετε πονέσει, έχετε ελπίσει, τα έχει γράψει εκείνος. Έχει συνεργαστεί με όλους σχεδόν τους πιο μεγάλους και κλασικούς συνθέτες της λαϊκής μας μουσικής».

Ο Κώστας Βίρβος εξέδωσε ανθολογία 300 ποιημάτων του, που περιλαμβάνουν τις μεγάλες ενότητες ποιημάτων που έγραψε ο ίδιος όπως την «ΚΑΤΑΧΝΙΑ» (τα κείμενα της οποίας συνέγραψε με την επιμέλεια του Νικηφόρου Βρεττάκου), «ΘΕΣΣΑΛΙΚΟΣ ΚΥΚΛΟΣ», «ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ», «ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ», σε ελεύθερη μετάφραση/απόδοση του ιδίου από τον Λουκιανό, «ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ», «ΖΕΙ;», «ΓΡΑΦΕΙΟΚΡΑΤΙΑ» «ΟΥΤΟΠΙΑ» και πολλά άλλα, καθώς και ένα βιβλίο ποιημάτων για τη Θεσσαλία «ΠΡΑΣΙΝΑ ΒΟΥΝΑ ΚΑΙ ΧΡΥΣΑΦΕΝΙΟΙ ΚΑΜΠΟΙ», αλλά και ποιήματα τα οποία μελοποιήθηκαν μεμονωμένα, όπως το «ΚΟΙΜΗΣΟΥ ΑΓΓΕΛΟΥΔΙ ΜΟΥ», «ΤΗΣ ΓΕΡΑΚΙΝΑΣ ΠΙΟΣ» κ.ά.

Το έργο του ασχολήθηκε με τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα αλλά και τις ηρωικές σελίδες της ιστορίας της Ελλάδας, όπως ο 2ος Παγκόσμιος Πόλεμος και η Αντίσταση στο έργο Καταχνιά, το Κιλελέρ στον Θεσσαλικό Κύκλο, τα κύματα μετανάστευσης της δεκαετίας του 50, οι αγώνες ανεξαρτησίας της Κύπρου κ.ά. Το έργο του έχει τύχει ευρύτατης κοινής αλλά και φιλολογικής αποδοχής.

Ο ίδιος τιμήθηκε από δύο Προέδρους Δημοκρατίας της Κύπρου και τον Ραδιοτηλεοπτικό Οργανισμό ΡΙΚ της Κύπρου, από τα Πανεπιστήμια Αθηνών, Ιωαννίνων και Πειραιώς, από τον Φιλολογικό Ιστορικό Λογοτεχνικό Σύνδεσμο (Φ.Ι.ΛΟ.Σ.) Τρικάλων ο οποίος έχει καταξιωθεί ως ένα από τα δραστηριότερα πολιτιστικά σωματεία της χώρας μας και έχει τιμηθεί για την προσφορά του στα Ελληνικά Γράμματα από την Ακαδημία Αθηνών, από τους πολιτιστικούς φορείς δεκάδων δήμων της χώρας και του εξωτερικού.

Στην γενέτειρα πόλη του, των Τρικάλων, ένας δρόμος της πόλης και ένα δημόσιο δημοτικό σχολείο έχουν λάβει το όνομά του, ως απόδοση τιμής στην προσφορά του, ενώ εκθέματα από τη ζωή και το έργο του εκτίθενται σε τρία μουσεία. Μετά το θάνατό του, η εκπαιδευτική περιφέρεια Θεσσαλίας συνδιοργάνωσε με τον Δήμο Τρικκαίων, υπό την αιγίδα του Υπουργείου Παιδείας, το 1ο Πανελλήνιο Συνέδριο για τη ζωή και το έργο του με τη συμμετοχή πλήθους Πανεπιστημιακών και εκπαιδευτικών της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Chariots of Fire - Vangelis

Veröffentlicht auf 2nd Junior High School of Evosmos Thessaloniki
(<http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7>)

Quell-URL: <http://2gymevosm.mysch.gr/drupal7/?q=de/node/1770>